

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: T. J.,
zastoupen Mgr. Bc. Lukášem Bělským, advokátem, sídlem 130 00
Praha 3, Domažlická 1256/1,

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje,
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117,
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26.9.2017 č. j. MSK 50618/2017,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 20.11.2017 se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 27.1.2017 č. j. SMO/194352/16/DSČ/JeřK, o přestupcích dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 a § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu), změněno ve výroku I., že text tam uvedený byl nahrazen textem: 1) Tímto svým jednáním obviněný z nedbalosti porušil ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, v návaznosti na ust. § 6 odst. 2 vyhl. č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla na pozemních komunikacích, čímž z nedbalosti spáchal přestupek v provozu na pozemních komunikacích překročením nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 20 km/h a více, ve smyslu ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Ve zbytku bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.
2. Žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal s celou řadou odvolacích námitek, konkrétně se jedná o námitku úpravy procesních postupů ve vztahu k obecným principům ústavnosti, právního státu a smyslu materiálního aspektu daného skutku označeného za přestupek, s důkazním návrhem žalobce ohledně vypracování znaleckého posudku, který by měl určit délku brzdných drah vozidla žalobce, dále určit zda je mechanismus výpočtu rychlosti měřeného vozidla v souladu s fyzikálními zákony, dále žalovaný bez povšimnutí přešel odvolací námitky vztahující se ke způsobu odměňování policistů za prokázané přestupky nebo přítomnost potravin a sladkostí, které mají vliv na řádnou funkčnost rychloměrů ve vozidle policistů. Žalobce dále namítal, že ústní jednání dne 29.12.2016 proběhlo v rozporu se zákonem. K tomu uvedl, že v okamžiku, kdy se dozvěděl o důvodech, které zakládaly pochybnosti o nepodjatosti oprávněné úřední osoby, vznesl námitku podjatosti. Správní orgán I. stupně však ve věci provedl ústní jednání. Tento postup považuje za nezákonný. Dle jeho názoru ústní jednání není úkonem, který by nesnesl odkladu. Správně měla oprávněná úřední osoba posečkat do vydání rozhodnutí o podané námitce podjatosti. Nezákonným postupem správního orgánu I. stupně byl zkrácen na svých právech. Neúčastnil se provádění důkazů, nemohl navrhnout důkazy nebo se vyjadřovat k nezákonnému vedení řízení, neboť důvodně očekával, že ve věci nebude jednáno. Z tohoto důvodu se k nařízenému jednání nedostavil. Předpokládal, že nejprve bude rozhodnuto o podané námitce podjatosti a následně bude nařízeno nové jednání, u něhož bude proveden výslech svědků. Nezákonný postup se opakoval i u žalovaného. V okamžiku, kdy se dozvěděl o skutečnostech, které zakládaly důvodnost pochybovat o nepodjatosti oprávněné úřední osoby žalovaného a dalších úředních osob, vznesl v rámci odvolání námitku podjatosti. S touto námitkou se žalovaný opět zákonným způsobem nevypořádal, nereagoval na ni a dál vedl řízení, jakoby žádná námitka podjatosti vznesena nebyla.
3. Žalobce dále uvedl, že se správní orgán I. stupně zákonným způsobem nevypořádal ani se zaviněním. Tuto nezákonnost se nepokusil zákonným způsobem zhojit ani žalovaný. Je zcela nedostatečné, aby bylo správními orgány konstatováno, že se skutek označený výrokem č. I. stal z nedbalosti a skutek označený II. úmyslným jednáním. Žalobce má za to, že nebyla prokázána jakákoli míra zavinění domnělých přestupků. Správní orgán se rovněž zákonným způsobem nevypořádal s otázkou naplnění materiální stránky přestupku. Právní názor žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí je zcela nedostatečný, chybný a nezákonný. Podle žalovaného je totiž

materiální aspekt přestupku naplněn vždy, když dojde k porušení zákona – k naplnění formálního znaku přestupku. Dle žalobce z rozhodnutí vůbec nevyplyvá, kolik se v daném místě a danou dobu nacházelo dalších účastníků silničního provozu, kteří mohli být ohroženi či omezeni tvrzeným jednáním. Správní orgány se dostatečně nezabývaly ani povětrnostními vlivy, stavem vozovky nebo viditelností v daném místě. Žalobce zastává názor, že k naplnění materiálního znaku přestupků nedošlo.

4. Žalobce rovněž namítal, že z ust. § 36 odst. 3 správního řádu vyplývá, že účastníkům řízení musí být před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Z absence obecně vyjádřeného poučení na předvolání nebyl schopen seznat, kdy přesně nastane okamžik, kdy bude mít správní orgán I. stupně opatřen dostatek podkladů pro rozhodnutí ve věci a kdy vydá rozhodnutí. Ústního jednání se neúčastnil, a tak důvodně předpokládal, že mu bude alespoň sděleno, že ve věci bylo jednáno a bude mu umožněno vyjádřit se k podkladům ve spisu před vydáním rozhodnutí. Správní orgán však toto neučinil a tímto postupem byl opětovně zkrácen na svých právech.
5. Dle žalobce správní spis neobsahuje žádný objektivně přezkoumatelný důkaz o tom, že došlo k překročení rychlosti, nadto v místech, které označily správní orgány. Závěr správních orgánů o správném měření rychlosti je jen spekulací. Namítal, že navrhl výsledk všech zasahujících policistů. Žalovaný tomuto důkaznímu návrhu nevyhověl. V rozhodnutí správního orgánu I. stupně není popsáno, jakým způsobem předmětný rychloměr zpracovává a data počítá rychlost měřeného vozidla. Na tento nedostatek upozornil, žalovaný ho však opět nenapravil. Dokonce do spisu ani nezaložil návody k použití daných rychloměrů. Z rozhodnutí tak nevyplyvá, kdo je vlastníkem rychloměru, kdo zabezpečuje jejich servis, kdo zpracovává data jimi pořízená, kdo je archivuje a kde jsou archivovány. Z pořízených fotozáznamů dle jeho názoru nelze dovodit, kdy a kde k přestupkovému jednání došlo. Z fotografií lze seznat pouze registrační značku vozidla a jeho tovární značku. Fotografie mají, zejména s ohledem na jejich špatnou kvalitu (čitelnost), velmi omezenou důkazní hodnotu v posuzované věci. Řádné zadokumentování protiprávního jednání na místě je nezbytným předpokladem pro jeho následné a úspěšné dokazování v budoucnu vedeném řízení. Rychlost byla naměřena zcela chybně, žalobce v této souvislosti zdůraznil, že při převodu dat z rychloměru do analogové podoby, nebyla vyhotovena doložka autorizované konverze.
6. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. K žalobním námitkám především zcela odkázal na vyčerpávající odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobní námitky jsou z převážné části opakováním již vypořádaných odvolacích námitek. K námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaný uvedl, že povinnost vypořádat se s námitkami účastníka řízení ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu neznamena povinnost reagovat na každou dílčí námitku samostatně. Správní orgán plně dostojí zákonu, pokud předeště vlastní názor na danou otázku a pokud z rozhodnutí vyplývá, jak se v celkovém kontextu staví k argumentaci účastníka. Takovému požadavku napadené rozhodnutí zcela odpovídá. K námitkám ohledně podjatosti oprávněných úředních osob, otázky zavinění a naplnění materiálního znaku přestupků, žalovaný odkázal zcela na odůvodnění obou správních rozhodnutí a obsah spisu, rovněž tak ve vztahu k námitkám ohledně práva žalobce vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. K tomu poznamenal, že v rozhodnutí žalovaného je také i

odkaz na příslušnou judikaturu a rovněž zdůraznil, že žalobci byla dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí i v rámci odvolacího řízení, této možnosti však nevyužil. K námitce ohledně zjištění skutkového stavu žalovaný poznamenal, že žalobce netvrdil, a ani nyní netvrdí konkrétní skutečnosti, které by zavadaly důvod k pochybnostem o správnosti měření, jeho námitky jsou v rovině pouhých spekulací a nemohou důvodně zpochybnit důkazy v řízení provedené. V dalším pak odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

7. Soud vyzval účastníky řízení k vyjádření, zda souhlasí s tím, aby soud ve věci rozhodl bez jednání. Současně byli poučeni podle § 51 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas je udělen. Žalovaný s projednáním věci bez nařízení vyslovil souhlas. Žalobce se na výzvu doručenou k rukám jeho zástupce dne 22.3.2018 nevyjádřil. Soud proto v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání.
8. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Ze správních spisů zjistil krajský soud následující skutečnosti. Dne 3.4.2016 bylo sepsáno policisty oznámení přestupku, v němž je uvedeno, že dne 3.4.2016 v 17:30 hodin na ulici Mariánskohorská (čerpací stanice Mol) v Ostravě, směr jízdy ulice Plzeňská, byla řidiči vozidla Škoda Octavia bílé barvy, RZ X, T. J., jehož totožnost byla zjištěna z občanského průkazu a řidičského průkazu, naměřena rychlost vozidla 104 km/h v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 80 km/h. Tímto jednáním porušil ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. Přestupek byl zaznamenán radarovým zařízením AD9C, číslo snímku 10765, čas měření 17:30:50 hodin. Žalobce se odmítl na místě vyjádřit a oznámení přestupku nepodepsal. Součástí spisu je záznam přestupku – fotodokumentace s detailem registrační značky změřeného vozidla, číslo snímku 10765. Řidiči vozidla registrační značky X byla 3.4.2016 v 17:30 hodin v místě měření označeném Ostrava, Mariánskohorská – za jízdy, režim měření, naměřena rychlost 104 km/h v místě s dovolenou rychlostí 80 km/h. Měření rychlosti bylo provedeno silničním rychloměrem výrobního čísla 04/0099. Ve spise je rovněž ověřovací list č. 144/15 vydaný autorizovaným metrologickým střediskem Ramet, a.s. dne 19.8.2015 s platností do 18.8.2016 pro silniční radarový rychloměr AD9C. Podle ověřovacího listu provedené zkoušky měřidla prokázaly, že předložený silniční rychloměr má požadované metrologické vlastnosti, jako stanovené měřidlo byl rychloměr ověřen a lze jej používat k měření rychlosti za dodržování návodu k obsluze. Spis rovněž obsahuje osvědčení policisty V. K., který prováděl měření, k obsluze měřícího zařízení AD9C, výpis z evidenční karty řidiče a rovněž úřední záznam policisty pprap. V. K. ze dne 3.4.2016.
10. Ze správního spisu správního orgánu I. stupně se dále podává, že dne 13.4.2016 bylo sepsáno oznámení přestupku, v němž je uvedeno, že dne 13.4.2016 v 10:32:13 hodin na ulici Plzeňské u ulice Slučí v Ostravě, směr jízdy Mošnov, bylo změřeno a následně zastaveno motorové vozidlo registrační značky X, Škoda Octavia bílé barvy, jehož řidič je důvodně podezřelý ze spáchání přestupku tím, že v obci, v místě, kde je

nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, jel vozidlem rychlostí 95 km/h. Tímto jednáním porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb. Přestupek byl zaznamenán radarovým zařízením MicroDigiCam, čas měření 10:32:13 hodin. V osobě řidiče byl zjištěn T. J., jehož totožnost byla zjištěna z občanského průkazu a řidičského průkazu. Řidič vozidla se odmítl na místě vyjádřit a oznámení přestupku nepodepsal. Součástí spisu je záznam o přestupku včetně fotodokumentace s detailem registrační značky změřeného vozidla řízeného žalobcem dne 13.4.2016, čas měření 10:32:13, místo měření Ostrava, ulice Plzeňská, Slučí, režim měření manuální, číslo snímku z měřiče 9020, výrobní číslo zařízení UX018452, vozidlu registrační značky X byla naměřena rychlost 95 km/h, v místě s dovolenou rychlostí 50 km/h. Ve spise je rovněž ověřovací list č. 8012-OL-70409-15 vydaný Českým metrologickým institutem v Brně dne 4.12.2015 pro silniční laserový rychloměr Microdigi Cam LTI, výrobního čísla UX018452 s platností do 3.12.2016. V ověřovacím listu se konstatuje, že rychloměr byl zkoušen podle metrologického předpisu ČNI č. 812-MP-C213. Provedené zkoušky měřidla prokázaly, že předložený silniční rychloměr má požadované metrologické vlastnosti, rychloměr jako stanovené měřidlo byl ověřen a lze jej používat v souladu s právní úpravou metrologie pro měření rychlosti silničních vozidel při kontrole dodržování maximální povolené rychlosti. Ve spise je rovněž osvědčení policisty D. O., který prováděl měření, k obsluze označeného měřícího zařízení a rovněž úřední záznam policisty pprap. D. O. Oznámení o zahájení řízení o předmětných přestupcích ze dne 23.5.2016, včetně předvolání k ústnímu jednání na 20.6.2016, obsahuje kromě jiného poučení o náležitostech omluvy z ústního jednání, včetně poučení dle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, dále poučení dle § 37 správního řádu, poučení dle § 36 odst. 3 správního řádu o právu vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí ve věci s tím, že tuto možnost bude mít v závěru ústního jednání po provedeném dokazování. Žalobce byl rovněž poučen dle § 38 odst. 1 správního řádu o tom, že již před ústním jednáním má právo nahlížet do spisu, a to po předchozí omluvě a při nahlížení do spisu si může pořizovat výpisy a na požádání mu bude pořízena a vydána kopie celého spisu.

11. Ze správního spisu správního orgánu I. stupně se dále podává, že dne 17.6.2016 bylo správnímu orgánu doručeno písemné podání, jehož obsahem je námitka podjatosti, směřující proti oprávněné úřední osobě, dále proti všem zaměstnancům magistrátu, včetně primátora a tajemníka. Toto podání, v němž byl jako podatel označen žalobce, nesplňovalo náležitosti podání dle § 37 odst. 2 správního řádu, neboť chyběl podpis osoby, která podání učinila. Ústní jednání dne 20.6.2016, k němuž se žalobce nedostavil, bylo přerušeno do doby rozhodnutí o námitce podjatosti. Správní orgán I. stupně následně vyzval 20.6.2016 usnesením k doplnění podání obsahujícího námitku podjatosti o chybějící podpis. Výzva byla žalobci doručena do vlastních rukou 30.6.2016. Dne 12.7.2016 bylo Magistrátu města Ostravy doručeno písemné podání žalobce obsahující námitku podjatosti shodného textu, jako v předchozím podání žalobce s námitkou podjatosti. Uvedené podání opět neobsahovalo podpis žalobce. Správní orgán I. stupně následně dle pokynu Krajského úřadu Moravskoslezského kraje zaslal žalobci další usnesení s výzvou k odstranění vady podání o námitce podjatosti, a to již s poučením o následku neodstranění uvedené vady podání. Jedná se o usnesení ze dne 17.8.2016, které bylo žalobci doručeno 21.8.2016. Na tuto výzvu

žalobce reagoval podáním doručeným správnímu orgánu 30.8.2016, v němž je námitka podjatosti shodného znění a toto podání již obsahuje podpis žalobce. Poté byl spis s námitkou podjatosti směřující proti oprávněné úřední osobě a proti všem zaměstnancům magistrátu, a to včetně tajemníka a primátora zaslán krajskému úřadu s vyjádřením primátora Ing. T. M., MBA k rozhodnutí o námitce podjatosti. Žalovaný následně usnesením ze dne 27.9.2016 č. j. MKS 119586/2016 rozhodl, že Ing. T. M., MBA, primátor města Ostravy, není vyloučen z projednávání a rozhodování věci. Usnesením ze dne 4.10.2016 pak primátor města Ostravy Ing. T.M., MBA ve věci námitky podjatosti tajemníka Magistrátu města Ostravy, Ing. B. G. rozhodl, že Ing. G. není vyloučen z úkonů projednání a rozhodnutí ve věci námitky podjatosti vznesené proti všem zaměstnancům zařazeným do magistrátu v souvislosti s řízením vedeným pod sp. zn. S-SMO/129566/16/DSČ o přestupcích žalobce. Usnesením ze dne 5.10.2016 Ing. B. G., tajemník Magistrátu města Ostravy rozhodl ve věci námitky podjatosti vedoucího odboru dopravně-správních činností správního orgánu I. stupně Ing. Bc. D. M., MPA tak, že Ing. Bc. D. M., MPA, není vyloučen z úkonu projednání a rozhodnutí ve věci námitky podjatosti vznesené proti úředním osobám zařazeným do magistrátu v řízení vedeném pod sp. zn. S-SMO/129566/16/DSČ o přestupcích obviněného – žalobce, ve kterém je určenou oprávněnou úřední osobou Ing. K. J. Usnesením ze dne 10.10.2016 Ing. Bc. D. M., MPA, vedoucí odboru dopravně-správních činností Magistrátu města Ostravy, jako představený vedoucího oddělení správního řízení Bc. S. K., rozhodl ve smyslu ust. § 14 odst. 2 správního řádu, že námitka podjatosti vznesená žalobcem v řízení o přestupcích v provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 a § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu proti vedoucímu oddělení správního řízení Bc. S. K., který je vedoucím oprávněné úřední osoby Ing. K. J. se zamítá, neboť nelze mít pochybnost o jeho nepodjatosti. Usnesením ze dne 10.10.2016 vedoucí odboru dopravně-správních činností Magistrátu města Ostravy, jako představený oprávněné úřední osoby Ing. K. J. rozhodl ve smyslu ust. § 14 odst. 2 správního řádu, že námitka podjatosti vznesená žalobcem v označeném řízení o přestupcích proti oprávněné úřední osobě Ing. K. J., která byla projednáváním uvedených přestupků pověřena, se zamítá, neboť nelze mít pochybnost o její nepodjatosti.

12. Následně správní orgán I. stupně nařídil ústní jednání na 31.10.2016, k němuž předvolal žalobce. Součástí předvolání k ústnímu jednání byla i poučení o náležitostech omluvy, poučení dle § 37 odst. 2 správního řádu, poučení dle § 74 odst. 1 a 2 zákona o přestupcích a dále poučení dle § 33 odst. 1, § 36 odst. 3 a § 38 odst. 1 správního řádu, tedy shodná poučení jako v předchozím předvolání k ústnímu jednání. V námitce podjatosti ze dne 17.6.2016, která směřovala proti všem zaměstnancům magistrátu, to včetně primátora a tajemníka, žalobce uvedl vztah oprávněné úřední osoby ke svědkům a důkazům v tomto řízení, dále tvrdil, že v rozpočtu obce je pevně plánovaná kapitola určující příjem obecního rozpočtu z pokut na budoucí rok, přičemž se obviněný domnívá, že všichni jednotliví zaměstnanci jsou v rámci své disciplinární odpovědnosti v různé míře odpovídající jejich funkci a postavení v hierarchické struktuře úřadu pozitivně motivováni tento rozpočtový ukazatel naplnit, anebo negativně motivováni při jeho nedosažení nebo hrozbě jeho nedosažení.
13. 31.10.2016 bylo správnímu orgánu doručeno písemné podání s námitkou podjatosti, které opět nesplňovalo náležitosti dané § 37 odst. 2 správního řádu, neboť v něm

chyběl podpis osoby, která toto podání učinila. Jako podatel byl označen žalobce, který pak byl vyzván v souladu s ust. § 37 odst. 3 správního řádu usnesením ze dne 16.11.2016 k doplnění tohoto podání, a to ve lhůtě 5 pracovních dnů s poučením o následcích nesplnění výzvy. Usnesení si žalobce převzal 26.11.2016. 6.12.2016 správnímu orgánu bylo doručeno písemné podání žalobce s námitkou podjatosti shodného obsahu, které již obsahovalo podpis žalobce. V námitce podjatosti žalobce uvedl, že důvodem pochybností o nepodjatosti je vztah oprávněné úřední osoby k obsahu spisu, a to zejména k důkazním prostředkům v něm, a to nejen k záznamu z rychloměru, který je falsifikátem, dále je to okolnost, že v rozpočtu města je pevně plánovaná kapitola určující příjem rozpočtu města z pokut na budoucí rok, přičemž se domnívá, že nejen oprávněná úřední osoby, ale všichni jednotliví zaměstnanci správního orgánu jsou v rámci své disciplinární odpovědnosti v určité míře odpovídající jejich funkci a postavení v hierarchické struktuře úřadu pozitivně motivováni tento rozpočtový ukazatel naplnit a negativně motivováni při jeho nedosažení nebo hrozbě jeho nedosažení. Mají tak zájem na takovém výsledku řízení, který vede k co nejrychlejšímu výběru co nejvyšší sankce. Dalším důvodem jsou také pasáže předvolebního programu strany vládní koalice města, a to zejména ty, které se týkají trestání řidičů za přestupky a zvýšení příjmů rozpočtu.

14. Chybějící podpis námitky podjatosti žalobce následně odstranil doručením podání shodného znění správního orgánu I. stupně dne 6.12.2016, které již bylo opatřeno jeho podpisem.
15. 29.12.2016 Magistrátu města Ostravy bylo doručeno písemné podání bez podpisu žalobce obsahující námitku podjatosti úřední osoby, jejího vedoucího a primátora s tím, že konkrétní důvod podjatosti již uvedl a dodává, že dalším důvodem podjatosti je příbuzenský stav Ing. J. k zasahujícím policistům a také manipulace s obsahem spisu.
16. Z protokolu o ústním jednání o přestupku ze dne 29.12.2016 plyne, že k ústnímu jednání se žalobce nedostavil, správní orgán I. stupně provedl důkaz listinami, a to oznámeními předmětných přestupků z místa jejich zjištění, záznamem o přestupcích včetně fotografií měřeného vozidla, úředními záznamy zakročujících policistů K. a O., fotodokumentací z místa šetření přestupku, ověřovacími listy rychloměrů, osvědčeními o proškolení policistů k obsluze rychloměrů, výpisem z evidenční karty řidiče. U jednání správní orgán konstatoval, že 29.12.2016 byla podána opětovně námitka podjatosti oprávněné úřední osoby, jejího vedoucího a primátora s tím, že podání neobsahuje podpis osoby, která jej učinila. Správní orgán konstatoval, že provedl všechny důkazy založené ve spisovém materiálu, další dokazování již provádět nebude a dokazování je ukončeno. Obsahem spisu je dále výzva ze dne 30.12.2016 spolu s usnesením z 30.12.2016, z níž se podává, že žalobce byl vyzván k doplnění podání ze dne 29.12.2016 obsahující námitku podjatosti o podpis. Současně byl poučen o následcích nesplnění výzvy. Výzva byla žalobci doručena 7.1.2017. Na tuto výzvu žalobce reagoval podáním doručeným Magistrátu města Ostravy 16.1.2017 podaným k poštovní přepravě 12.1.2017, zásilka obsahovala jednak odkaz na předchozí podání obsahující námitku podjatosti, dále žalobce zopakoval zčásti důvody podjatosti tvrzené v předchozí námitce podjatosti doručené správnímu orgánu 6.12.2016. Tato listina nebyla podepsána, součástí zásilky bylo další podání s podpisem žalobce označené jako námitka podjatosti úřední osoby, v níž žalobce odkázal opětovně na předchozí podání s námitkou podjatosti s tím, že dodává, že dalším důvodem podjatosti je příbuzenský

- vztah Ing. J. k zasahujícím policistům a také manipulace s obsahem spisu. Při ústním jednání, k němuž se žalobce nedostavil, již nebyl správní spis doplňován o žádné nové podklady, pouze stávající podklady byly provedeny zákonem předvídaným způsobem jako důkazní prostředky. Za této situace nebylo povinností správního orgánu I. stupně, aby žalobce znovu samostatně vyzval k vyjádření k podkladům pro rozhodnutí. Svou neúčastí na jednání se žalobce sám vzdal práva na seznámení se s podklady a vyjádření se k nim. Krajský soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 177/2012-28 ze dne 26.6.2013.
17. Ze spisu se podává, že správní orgán I. stupně následně 27.1.2017 vydal rozhodnutí č. j. SMO/194352/16/DSC/Jeřk, přičemž před jeho vydáním správní spis o žádné další podklady nedoplňoval.
 18. Podle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, o přestupku koná správní orgán v I. stupně ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.
 19. Podle ust. § 59 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, správní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při úkonu v řízení je k provedení úkonu nutná. Předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejméně 5 denním předstihem. V předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví. Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.
 20. Krajský soud ve shodě s žalovaným činí závěr, že správní orgán I. stupně mohl věc projednat u jednání dne 29.12.2016 v nepřítomnosti žalobce, jakožto obviněného z předmětných přestupků, když se, ač byl řádně předvolán, nedostavil bez náležité omluvy k ústnímu jednání. Soud zcela sdílí názor žalovaného, že podání námítky podjatosti není zákonem definovaným důvodem pro odročení nařízeného ústního jednání bez dalšího. Toliko správnímu orgánu přísluší posouzení námítky podjatosti a žalobce nemohl předpokládat, že podá-li námitku podjatosti, bude automaticky nařízené ústní jednání odročeno. Na tomto nemůže nic změnit ani ta skutečnost, že žalobce v námitce podjatosti doručené správnímu orgánu 6.12.2016 sdělil, že se k ústnímu jednání nedostaví s tím, že tak učiní v okamžiku, kdy ho povede nepodjatá úřední osoba. Bylo přitom na žalobci, aby se u správního orgánu včas informoval o tom, zda ústní jednání proběhne či nikoli. Soud rovněž zcela sdílí závěry žalovaného vyjádřené na straně 4 napadeného rozhodnutí, které se vztahují k námitce podjatosti vznesené žalobcem opakovaně poté, co bylo o jeho námitce podjatosti rozhodnuto, přičemž tato podání obsahující námitku podjatosti musela být, jak plyne z výše citovaného obsahu správního spisu, na výzvu správního orgánu doplňována o chybějící podpis. V podrobnostech soud odkazuje na argumentaci žalovaného uvedenou na straně 4 napadeného rozhodnutí, neboť se s ní zcela ztotožňuje a i krajský soud zastává názor, že jde o taktiku ze strany žalobce, která je zjevným zneužitím práva s cílem prodloužit řízení a dosáhnout zániku odpovědnosti za přestupek, přičemž v těchto souvislostech nelze pominout, jak přilehavě uvádí žalovaný, že

žalobce žádné konkrétní důvody podjatosti neuvedl, ani neuvedl žádné rozhodné skutečnosti, ze kterých by bylo možné usuzovat o včasnosti.

21. Přisvědčit nelze ani námitce žalobce, že správní spis neobsahuje žádný objektivně přezkoumatelný důkaz o tom, že došlo k překročení rychlosti. Krajský soud předně konstatuje, že správní orgány své povinnosti zjistit přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí, dostály, zcela dostatečně se v odůvodnění vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce a rozhodnutí je přezkoumatelné a zákonné. Rozhodujícím důkazem o spáchání přestupků žalobcem byl ve spojitosti se záznamem o přestupku snímek pořízený silničním laserovým rychloměrem MicroDigiCam LTI a rychloměrem AD9C, jejichž spolehlivost byla ověřena jednak ověřovacím listem českého metrologického institutu, resp. autorizovaným metrologickým střediskem Ramet, a.s. (silniční radarový rychloměr AD9C). Výrobní čísla obou použitých rychloměrů se shodují s číslem rychloměrů, k nimž byl doložen platný ověřovací list. Spis rovněž obsahuje osvědčení policistů, kteří prováděli měření, k obsluze toho kterého měřicího zařízení. Překročení maximální dovolené rychlosti bylo v posuzované věci doloženo záznamy z radarových měření. Takový výstup představuje dostatečný důkaz o rychlosti, kterou se automobil pohyboval, nejsou-li z okolností případu patrné pochybnosti o vypovídací hodnotě či správnosti takového důkazu, nebo nebyl-li záznam relevantně zpochybněn. Ze záznamů z radarového měření je patrné, jaké vozidlo bylo měřeno, kde a kdy došlo k měření a jaká byla v daném úseku nejvyšší dovolená rychlost. Tyto údaje se shodují s oznámeními o předmětných přestupcích sepsanými na místě a podepsanými zasahujícími policisty. Skutkový stav zjištěných přestupků byl v daném případě prokázán výstupy z radarových rychloměrů. Výpověď policistů soud proto považuje za důkaz nadbytečný a správní orgány nepochybily, jestliže tomuto důkaznímu návrhu nevyhověly. Stejně nadbytečný by byl důkaz znaleckým posudkem a návodem k obsluze, když relevantním způsobem postup měření zpochybňován nebyl. V daných souvislostech krajský soud poznamenává, že žalobce ani v průběhu správního řízení, ani v žalobě neuvádí, z jakého důvodu by měly být důkazy záznamem z rychloměrů nedostatečné. Ve shodě s žalovaným má soud za to, že absence popisu způsobu zpracování dat a „počítání“ rychlosti rychloměrem nečiní rozhodnutí správních orgánů nezákonným a není nutné funkci rychloměrů podrobně prokazovat. Dle názoru soudu žalobce nepředložil žádná taková tvrzení a důkazy, na základě kterých by bylo možno dospět k závěru, že postup měření rychlosti vyškolenými policisty neprobíhal v souladu s návodem k obsluze, resp. že naměřená rychlost nebyla skutečnou rychlostí měřeného vozidla. Žalobce neuvádí nic konkrétního k obecnému tvrzení, že rychlost byla naměřena zcela chybně, nevysvětlil, jaký vliv na provedené měření rychlosti má mít jeho tvrzení „že při převodu dat z rychloměrů do analogové podoby nebyla vyhotovena doložka autorizované konverze“.
22. Co se týče námitky ohledně hodnocení společenské nebezpečnosti, tedy materiálního znaku předmětných přestupků, má soud za to, že závěry v rozhodnutích správního orgánu I. stupně a žalovaného jsou dostatečně a přezkoumatelným způsobem odůvodněna, žalovaný se touto otázkou podrobně zabýval na straně 11 až 12 napadeného rozhodnutí. S těmito závěry, v rámci nichž žalovaný odkázal i na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, se krajský soud zcela ztotožňuje,

proto v podrobnostech na odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuje. Přisvědčit nelze ani námitce žalobce, že se správní orgán I. stupně zákonným způsobem nevypořádal se zaviněním. Úvahy správního orgánu I. stupně, že žalobce příslušná ustanovení zákona o silničním provozu porušil v případě přestupku pod výrokem I. z nedbalosti vědomé a přestupek pod bodem 2 výroku úmyslně, jsou uvedena na straně 6 rozhodnutí a tyto závěry přezkoumatelným způsobem odůvodnil.

23. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
24. O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30.05.2018

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně